

Darurile Duhului Sfânt în scrierile lui Irineu

DARURILE DUHULUI SFÂNT

Pastor PETRE LASCĂU
Biserica Penticostală AGAPE,
Phoenix, AZ, SUA

Irineu (120-202), episcopul de Lyon, s-a născut în Asia Mică și a fost considerat elevul lui Policarp din Smirna. A slujit ca prezbiter, iar după martirizarea lui Pothinus a fost ales ca să slujească ca episcop în Lyon. A devenit pastorul unei dioceze foarte răspândite, care includea biserici din Lyon și Viena, parohii în sudul Galiei.

Irineu a fost un om cu vaste cunoștințe, un expert în ale bisericii vremii sale în contextul rural și urban, din est și vest. Una din responsabilitățile sale de episcop a fost și aceea de a apăra credința adevărată a creștinismului. Lucrările sale principale în acest domeniu sunt „*Demonstrarea Învățăturile Apostolilor*” și „*Împotriva Ezeziilor*”, scrise în Galia pentru a condamna pe Valentinieni și pentru a atenționa creștinismul de pericolul acestei erezii și a altor forme de gnosticism. Lucrările sale sunt considerate o sursă majoră de informații despre biserica secolului al doilea și modul ei de gândire, precum și despre erezia cunoscută sub numele de *gnosticism*.

Iată unul din textele cele mai citate din cartea „*Împotriva Ezeziilor*”:

„De asemenea, cei care sunt într-adevăr ucenicii Lui, primind har de la El, fac în numele Lui minuni, pentru a promova bunăstarea altor oameni, potrivit cu darul pe care fiecare l-a primit de la El. Unii dintre ei scot duhuri rele, astfel că cei care au fost curățiți de duhuri rele cred în Hristos și se adaugă bisericii. Alții au precunoașterea lucrurilor care vor veni; ei văd vedenii și rostesc proorocii. Alții, vindecă pe cei bolnavi prin punerea mâinilor peste ei, făcându-se bine. Da, mai mult ca atât, așa după cum am mai spus, chiar morți au fost readuși la viață și au fost în mijlocul nostru pentru mulți ani. Și ce aș putea spune mai mult? Nu este posibil să numesc aici numărul darurilor pe care biserica, împrăștiată acum pe tot pământul, le-a primit de la Dumnezeu, în numele lui Isus Hristos care a fost crucificat sub Pilat din Pont, pe care ea le folosește zi de zi în beneficiul neamurilor, fără ca să ducă în rătăcire pe nimeni și neprimind nici o răsplată de la ei.

Pentru că așa cum ea a primit gratuit de la Dumnezeu, așa dăruiește gratis altora” (Împotriva Ezeziilor, cartea 2, cap. 32, p. 409).

Cu toate că pasajul a fost interpretat diferit de unii autori, adevărul este unul singur, că Irineu mărturisește că darurile spirituale nu dispăruseră din biserica vremii sale, și este posibil ca venerabilul episcop să fi scris din experiențe personale și din informații de primă mână cu privire la manifestările darurilor spirituale.

Trebuie menționate câteva lucruri din conceptul lui Irineu exprimat în acest pasaj:

a. Irineu crede că fiecare creștin are un dar specific primit de la Tatăl, potrivit cu harul Său, și că acest dar este semnul distinctiv al unui adevărat ucenic al Domnului.

b. Toate darurile Duhului Sfânt sunt date credincioșilor în folosul altora.

c. Irineu ne dă o listă a darurilor, printre care menționează: minunile, exorcismul, precunoașterea lucrurilor viitoare, vedenii, exprimări profetice, vindecări miraculoase prin punerea mâinilor, învierea morților. Toate acestea sunt menționate de Pavel în scrisorile sale, probabil cu excepția exorcismului și a învierii morților, dar care se pot găsi în practica sa de apostol.

d. Irineu pare să fie conștient că numărul darurilor nu este unul finit, ci el va reflecta nevoile bisericii.

e. Pasajul indică faptul că Irineu cunoaște despre darurile Duhului Sfânt nu din cărți, ci din practica vieții creștine a vremii sale.

f. Irineu sugerează că el cunoștea personal pe unii dintre cei care fuseseră înviați din morți, el mărturisind ca un martor ocular al acestor minuni din vremea sa.

Darurile menționate mai sus sunt puse în contrast cu activitatea demonică, vrăjitoria practică de oponenții săi, ereticii. Irineu continuă argumentația sa astfel: „Nu numai că ea nu face nimic prin invocații angelice sau prin incantații, sau prin alte arte curioase sau malefice; ci îndreptându-și rugăciunile spre Domnul, care a făcut toate lucrurile, într-un spirit pur, sincer și deschis, chemând numele Domnului nostru Isus Hristos, ea (biserica) face minuni în avantajul umanității, și nu pentru a induce în eroare” (p. 409).

Pasajul este deosebit de important pentru că el descrie modul în care biserica folosea darurile spirituale. El subliniază

Continuare...

„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.”
(Romani 8.14)